

rede udtalt, men mine Ønsker i saa Henseende kunne ikke bringe mig til at omfatte dette Forslag med den Beloville, som den ærede Forslagsstiller attraar, især naar der er Udsigt til i en meget nær Fremtid at faae en hel ny Straffelov for Krigsmagten endelig vedtagen. Den ærede Forslagsstiller udtalte ligeledes ved Forslagets Indbringelse, at han for sit Bedkommende ingen Betænkelse nærede ved at lægge det Skjøn, der kunde være en Følge af Lovforlaget, „midlertidig i de militære Dommeres Haand og at lade dem bestemme det Maal af Straf, som der maatte gives efter de hjemlede Strafferegler for Krigsmagten“. Det er muligt, at den ærede Forslagsstiller tror at kunne beralige sig ved, at disse Regler ville kunne og ville blive bragte i Anvendelse paa en hensigtsmæssig Maade, men han maa ikke for- tænke Ministeren i, at han ikke med samme Let- hed vil gaa til denne Gjerning. Det er Minis- teren, der bærer Ansvar for Loven; det er Mini- steren, der skal kontrahere den; og det er Mi- nisteren, imod hvem Ankerne ville blive rettede, naar man paa det Omraade, hvor Loven skal finde sin Anvendelse, med Grund kan finde sig utilfreds dermed. Disse forskjellige Grunde bringe mig, som sagt, til ikke at kunne være med til at fremme dette Lovforslag.

Forslagsstilleren (Bojsen): Jeg er overmaade villig til at erkjende, at den høitærede Ministers personlige Opfattelse af dette Spørgs- maal efter min Mening er den rette, men jeg be- klager, at der i saa Henseende er en Forskjel til- stede mellem den ærede Ministers personlige Op- fattelse af dette Spørgsmaal og den Bægt, som denne hans personlige Opfattelse leder ham til at give det. Det vil ikke være nok at have en Ud- talelse fra en Minister om; at han ønsker at gaa den eller den Vei, men at forskellige Vanskelig- heder stiller sig hindrende i Veien, saaledes at han ikke kan opnaa det Resultat, han tilsigter. Jeg kan nu ikke være ganske enig med den ærede Mi- nister i, at denne hans Opfattelse fik fuldt Udtryk i det Lovforslag, han forelagde i 1871—72, da der dert endnu var bibeholdt i stort Omfang for- skjellige legemlige Straffe, hvortil jeg ikke udeluk- kende regner Kamp, som dette Thing den Gang paa ingen Maade troede at turde eller at burde gaa ind paa. Den ærede Minister har fremstillet forskellige Indvendinger, som lede ham til at mod- sætte sig dette Forslags Fremme. Den ene var da den, at Samlingen er saa vidt fremskreden, at der ikke er nogen Udsigt til at faae dette Forslag gennemført. Ogsaa jeg beklager i ethvert Fald, at denne Sag ikke har kunnet sættes paa Dags- ordenen, før paa et saa sent Tidspunkt, hvorved Forholdet ganske vist stiller sig saaledes, at der ikke er stor Udsigt til at gennemføre det, forudsat, at Rigsdagsamlingen skal sluttes paa det Tid- punkt, der er blevet angivet; men den høitærede

Krigsminister har selv paa et andet Sted udtalt, at Rigsdagen frit skal fortsætte sit Arbejde uden Hensyn til denne Tidbestemmelse; lad der saa komme, hvad der vil. Det forekommer mig, at vi vilde handle rigtigt, dersom vi rettede os efter denne Anvisning og altsaa behandlede enhver Sag, der foreligger, med det Indtryk, som denne Ud- talelse fra den høitærede Krigsminister maatte give, og jeg mener altsaa, at dette Hensyn ikke maa kunne tillægges nogen afgjørende Betydning. Den høitærede Krigsminister paaberaabte sig dernæst, at det ikke er ham muligt at gennemføre sin person- lige Opfattelse af disse Spørgsmaal i Modsetning til de militære Autoriteter, om hvilke han forud- sætter, at de ikke dele Ministerens Opfattelse. Derved skal jeg ikke kunne udtale mig, da jeg ikke kjender de Indstillinger, der mulig foreligger fra Autoriteterne; men naar den høitærede Krigsmini- ster syntes at antyde, at Modstanden vilde være vanskeligt at overvinde for Marinens Bedkommende, fordi der navnlig ombord fortrinsovis trænges til saadanne skærpende Straffebestemmelser, maa jeg dog gjøre opmærksom paa den særlige Erfaring, vi have haft her i Rigsdagen, hvorefter Represen- tanter for Marinen have været mest beredvillige til at opgive disse Straffe. Da der i 1868 var Tale om at erstatte Krumslutningsstraffen med staaende Arrest, udtalte det tidligere Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schönheyder) sig imod dette Bytte og yttrede, at han ikke saae ret- tere, end at der til Erstatning for denne af Tiden dømt Straf ikke var nogen anden Straf at an- vende end Bånd og Brød. Fremdeles skal jeg paaberaabe mig det nuværende ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen), der ikke tog i Betænkning at stemme med det Flertal, som i 1872 udskente samtlige Legemsstraffe af det mili- tære Straffelovforslag. Jeg tror saaledes ikke, det er berettiget at paalægge Marinen nogen særlig Skyld for, at disse Straffearter ere bleone bibeholdt; vi have i alt Fald ikke her i Thinget noget Vidnesbyrd om, at Marinen er særlig an- svarlig derfor. Den høitærede Krigsminister an- vendte dernæst et Argument, hvis Berettigelse jeg principielt tilfulde kan erkjende, nemlig det, at det ikke er rigtigt for Lods at fremme nogen enkelt Del af et større Revisionsarbejde; det vilde ikke være rigtigt at fremme denne enkelte Del af Re- visionen; thi, udtalte den høitærede Krigsminister, det vilde da mulig være vanskeligere at opnaa Enighed om de øvrige Bestemmelser, som Straffe- lovens Revision maatte medføre. Jeg siger, at jeg er ganske enig med den høitærede Krigsminister i denne Betragtning, og han vil vistnok ogsaa kunne erindre, at det er en Anskuelse, der fra mange Sider gjentagne Gange er gjort gjældende overfor forskellige saadanne Lovbestemmelser; men jeg maa kun sige, at det undrede mig noget at høre denne Betragtning gjort gjældende netop fra Ministerbor- det, thi den høitærede Krigsminister vil ikke have